

ingen Revision inden den korte Frist, der var sat, og som Følge deraf have disse Funktionærer siden den Tid ikke kunnet erholde fast, kongelig Ansættelse. Paa den anden Side var der ikke Trang til nogen Forandring, og man troede derfor, at det hele Spørgsmaal om Revisionen maatte betragtes som et rent formelt, saaledes at, naar nu Bestemmelsen om disse Funktionærers Indordning under de almindelige Lønningslove blev bragt frem, der da ikke var nogen Grund til at bryde sig om denne Iffe-Revision, saa meget mere, som Revisionen ikke alene ikke havde fundet Sted indenfor den foreskrevne Tidfrist, men heller ikke senere. 3. Folkethinget lagde man imidlertid Bægt paa dette rent formelle Spørgsmaal, idet man forpørigt erkjendte, at der var Grund til, at disse Funktionærers Forhold blev ordnet i Overensstemmelse med de andre Goldbembedsmænds. De Paragrafer, der vedrøre dette Forhold, bleve derfor udstemte ved 2den Behandling. Naar man vil gjøre Formen gjældende paa dette Punkt, var det jo, om jeg maa bruge det Udtryk, i Formen berettiget, at man bar sig saaledes ad, og derfor betragtede jeg Afstemningen ved 2den Behandling som afgjørende. Med Hans Majestæt Kongens Tilbedelse er der da ogsaa allerede indbragt i det andet Thing et Forslag til den formelt nødvendige Revision af Loven af 1864 for derigjennem at faae Spørgsmaalet om disse Funktionærers faste Ansættelse bragt under Lovgivningsmagtens Behandling. — Dernæst indeholdt Lovforslaget oprindeligt et Afsnit: Om Tillæg til forskjellige Medhjælpssummer. Dette Punkt ønskede man i det andet Thing udstedt, saa at de Tillæg, om hvilke der blev Spørgsmaal, ikke traadte frem som fastsatte ved Lov, idet man ønskede dem gjorte til Gjenstand for Forhandling ved Finantslovens Behandling, og der vil da ogsaa blive fultil det i saa Henseende nødvendige Forslag. — Endelig var der nogle enkelte Kontorholds-spørgsmaal, ved hvilke det ligeledes dreiede sig om Tillæg til Love; ogsaa Bestemmelserne herom gif ud ved Behandlingen i Folkethinget.

Det, der saaledes blev tilbage af det oprindelige Lovforslag, var et Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lønningslovene for Gold-, Post- og Telegrafsvæsenet. Da der saa nemlig er blevet givet Lønningslove for disse Administrationsgrene, behøvedes der ganske særegne Grunde for at retfærdiggjøre, at der nu fremkom Forslag om Tillæg til dem. Men allerede i forrige Samling blev det rigtignok indenfor snevrere Grændser erkjendt, at der fandtes saadanne Grunde, som ikke alene retfærdiggjorde, men nødvendiggjorde en Begjæring om Tillæg; men den Lov, der blev vedtagen i forrige Samling og udfom under 25de Marts 1872, maatte, naar man nærmere betragtede den hele Tankebygning, der laa til Grund for den, medføre visse Konsekvenser, og man kan ikke blive staaende indenfor de Grændser, der ere givne ved

den. Derfor fremkom Regjeringens Forslag og derfor er ogsaa Folkethinget gaaet ind paa saadanne Tillæg som dem, der indeholdes i nærværende Forslag. Dette Forslag stemmer vel ikke aldeles med Regjeringens oprindelige, men mod de Forandringer, der ere foretagne, har jeg ingen Indvendinger gjort, ja tildeels har jeg ligefrem tiltraadt dem, og jeg skal derfor anbefale Forslaget, som det foreligger, til det høie Things Vedtagelse.

Mlong: Jeg skal dog tillade mig en Bemærkning angaaende § 4 i nærværende Lovforslag, som var § 10 i det oprindelige. Telegrafembedsmændene ere inddelte i 3 Lønningsklasser; den ældste eller første Lønningsklasse har en Indtægt fra 1,900 Rd. til 1,000 Rd., den anden Lønningsklasse en Indtægt fra 850 Rd. til 600 Rd. og den tredje Lønningsklasse en Indtægt fra 600 Rd. til 400 Rd. Det er denne Omstændighed, jeg ikke tror man har været opmærksom paa i Folkethinget, da man, idet man fortrinvis vilde sørge for den yngste Lønningsklasse, de saakaldte Telegrafister, forhøjede det Tillæg af 100 Rd. som den høitærende Minister havde tiltænkt dem, til 150 Rd., medens man lod det blive ved de 100 Rd. for den anden Lønningsklasse eller Telegrafassistenterne. Fra tredje Klasse rykker man naturligvis op i anden, og denne sidste Klasse har ogsaa i Virkeligheden en større Betydning, fordi Telegrafembedsmændene i denne ere selvstændige Bestyrere af Stationerne, hvormod de andre ere Medhjælpere paa Stationerne. Nu følger det af sig selv, at, naar man rykker op fra en lavere Klasse til en høiere, saa venter man i det Mindste ikke at faae sin Indtægt formindsket; men denne Skjæbne ville de Telegrafister have, hvem denne Lov kommer til Gode, naar de fra tredje Klasse rykke op i anden. De 28 ældste Telegrafister have nemlig nu en Lønning af 600 Rd. med et Alderstillæg af 30 Rd., og naar man dertil lægger 150 Rd., som Folkethinget har tiltænkt dem, forsaavidt de have tjent i 10 Aar, faae de altsaa i Løn 780 Rd.; men naar de nu gaa over i anden Klasse, saa komme de der paa den laveste Lønning, og denne er efter Lovforslaget kun 700 Rd.; de miste altsaa 80 Rd. ved at gaa over fra en lavere til en høiere Klasse. Jeg tror dog, at det vilde være rigtigt at rette denne Besynderlighed, og det forekommer mig, at det kunde ske paa en overmaade simpel Maade derved, at man ogsaa tillagde Telegrafassistenterne en Lønningsforhøjelse af 150 Rd., imod at man saa inddrog alle Alderstillæg og personlige Tillæg saavel i denne som i den følgende Klasse. Derimod vilde Telegrafembedsmændene være bedre tjente med den høitærende Ministers Forslag, idet de, der nu have et Tillæg af 30 Rd., ville faae 150 Rd., altsaa et virkelig Tillæg af 120 Rd., medens Ministerens Forslag kun tiltænker dem 100 Rd., og de Telegrafassistenter, som have et Tillæg af 50 Rd., vel ville